

Basın Açıklaması

Nefret Söylemi, Laik Sisteminin Ayrılmaz Bir Parçasıdır

Nefret söylemi, sık sık hükümet ve medya çevrelerinde tartışılır. Ancak şuan internetteki tartışma ve sohbet ortamına müdahale etmek için bir gerekçe olarak kullanılıyor. Bu hafta da farksız, Londra Belediye Başkanı, nefret söylemiyle mücadeleye teşvik etmek amacıyla aldığı Müslüman karşıtı hakaret içerikli mesajlarını paylaştı.

Bu nefret dolu mesajları atan failler elbette ki kınanmalı, ama bu nefret içerikli mesajlardan ötürü toplum adına özür dilenmemesi ya da medyanın Gayrimüslim İngilizlere bu yönde çağrıda bulunmaması oldukça dikkat çekici. Biz failleri ve diğerlerini bu tür suça teşvik eden, Müslümanları aşağılayıp karalayan ideolojiye bakarız.

Önceki İngiltere Başbakanı, bu tür hakaretlerin suç sayılacağına dair söz vermişti. Ancak ne ironidir ki çağımızın en büyük canı ve tahrikçisi o olmuştur. Duyguları gerçek olsaydı, nefret suçunun nedenlerini yok etmek için soruşturulmayan hiçbir olay bırakmazdı. Bu çerçevede nefret dili ve söylemine iten nedenleri ele alırken hiçbir şey istisna edilmemelidir.

Çoğu zaman gerçek suçlular görmezden gelinir. Daha çok polisiye eylemler üzerinde durulur, bildirimler yapılır, nefret yayanların hareket olanakları kısıtlanır. Ama tüm bunlar, semptomlardır, gerçek nedenler değil.

Müslümanlara karşı nefret suçuna teşvik edenler, toplumun bir parçasıdır. Hükümet ve medya, İslam'a ve Müslümanlara karşı nefret suçuna teşvik etmek ve karalamak için elinden geleni yapıyor. İlimli ve aşırı diye İslam'ı ikiye bölüyor. Laik değerlere inanmayan Müslümanları İslamcı ve şeytani ideolojinin taraftarları olarak yaftalıyor. İlimli İslam dedikleri aslında İslam değil. Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'e indirilen, yüzyıllarca Müslümanlar tarafından uygulanan ve bugün de 1 milyar Müslümanın inandığı temel ilke ve değerleri de aşırılık olarak tanımlıyorlar.

Müslümanlara karşı nefret atmosferini yayan ve besleyen nedenler ideolojiktir. Milliyetçiliği birlikteliğin temeli yapan Batıdaki seküler toplumların, yabancı düşmanlığı, sınıfçılık ve ırkçılıktan son derece mustarip olmasına şaşırılmamalıdır. Çünkü onlara göre "başkaları" değersizdir, inceden inceye aşağılanır, horlanır ve küçümsenir. Milliyetçiliğe göre aynı milliyetten olanların bir önemi var. Farklı milliyetten olanların hiçbir önemi yok.

Gerçekten de, laik ulus devletler döneminde nefret söylemi had safhaya ulaşmıştır. Aşırı zulüm, kan gölü ve milyonlarca insanın hayatını kaybetmesinin nedeni nefret söylemidir. Batının Yahudilerden, siyahlardan veya sadece yabancılardan nefret etmesi, büyük bir utanç kaynağıdır ve bu yüzden laik ideoloji reddedilmelidir.

Nefret ortamının yaygın olduğu bir atmosferde çevresindekilerin nefretine maruz kalanların, insanların gazını alması şaşırtıcı değil. Giderek artan intikamcı yaklaşım, halkın kapitalist sisteme olan güvensizliğinden besleniyor. Bu yüzden kendi kendine adaleti sağlamaya ve şikâyetleri girmeye çalışıyor. Çoğu kez laiklik goygoycuları, habeas corpus yasalarına İngiltere'nin öncülük etmesiyle övünürler. Ama halkın çoğu bu yasalara inanmaz. Dolayısıyla medyanın iddiaları, kuşkulara neden oluyor ve bugün Müslümanlarda olduğu gibi bütün toplulukları töhmet altında bırakıyor. Hiçbir kanıt incelenmeksizin, perspektif göz ardı edilerek ve hiçbir kanıt ortaya konmadan Müslümanlar, sırf Müslüman oldukları için sürekli suçlamaya maruz kalıyorlar.

Nefretin kaynağı, nefret söylemi ve bazılarının adlandırdığı gibi İslamofobi ve kanunsuzluk, laik kapitalist akide ve sistemin ta kendisidir. Kapitalizm, her gün insanları başarısızlığa uğrattırıyor, gözle görülür bir şekilde adaletsizlik üretiyor, farklı topluluklar arasında uyum ve insicamı tesis edemiyor. Milliyetçilik, yabancı düşmanlığı, ırkçılık, sınıfçılık ve başkalarından nefret etme kapitalizmin ayrılmaz bir parçasıdır.

Allah *Subhânehu ve Teâlâ*, insanlığı kendilerini diğerlerinden üstün gören zorbarların eline bırakmayarak bir son Peygamber göndermiştir. Veda haccında Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

"Ey يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبٍ عَلَىٰ أَعْجَبِيٍّ، وَلَا لِعَجَبِيٍّ عَلَىٰ عَرَبِيٍّ، وَلَا لِحُمْرٍ عَلَىٰ أَسْوَدَ، وَلَا أَسْوَدَ عَلَىٰ أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَىٰ *insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarıdır, Âdem ise topraktır. Arabın*

Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi; kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerinde bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvadedir."

Başkalarının suçu, İslam'ı (ve öğretilerine bağlanan Müslümanları) bağlamaz. Ya da asılsız iddialarla insanlar suçlanamaz. Masumiyet karinesi İslam'da bir gerçektir. Nitekim Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu:

الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعَى وَالْيَمِينُ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ **"İspat etmek davacıya, yemin etmek davalıya düşer."**

إذا تقاضى إليك رجلان فلا تقض للأول حتى تسمع كلام الآخر **"Binaenaleyh huzuruna iki hasım geldiği zaman, birincisini dinlediğin gibi diğerini de dinleyinceye kadar hüküm verme."** [Tirmizi ve Ahmed]

İngiliz krallarının aldatıcı Habeas corpus yasalarından yüzyıllarca önce bu insanoğluna sağlanmış bir haktır. Dahası, İslam, on dört asır önce sadece zengin elit için değil herkes için adaleti sağlamıştır.

Doğası gereği laiklik, insanlığı zenginler ve yoksullar diye ayırmaya devam edecektir. Ve kollarının ulaştığı her yerde mutlaka anlaşmazlıklar olacaktır.

Gelen dalga ne kadar büyük olursa olsun Müslümanlar nefret söylemi karşısında durmalıdır. Protesto etmek için bile olsa başkalarına havale ederek kindarların kin ve nefretine oksijen üflenmemelidir. Sadece nefret dolu sözler sarf eden birinden şikâyetçi olmak yerine nefret söylemini besleyen ve her geçen gün ona teşvik eden sisteme bakılmalıdır.

قَدَ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ **"Kin ve öfkeleri ağızlarından belli olmuştur. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır."** [Ali İmran 118]

Adaletsizlik ve haksızlık karşısında duranlara bazı zarar veya sıkıntılar erişebilir. Kaldı ki durmayanlara da bu tür zorluklar dokunabilir. Her iki durumda da başımıza ne gelecekse Allah'ın elindedir. Müslümanlar Allah'a tevekkül etmelidir. Şeriata kelimesi kelimesine uyulmalıdır. Olası sonuçlardan korkarak Şeriattan sapmak caiz olmaz.

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ **"Eğer Allah sana herhangi bir zarar verecek olursa, bil ki onu, O'ndan başka giderebilecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun lütfunu engelleyebilecek de yoktur. O, bunu kullarından dilediğine eriştirir. O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."** [Yunus 107]

Yahya Nisbet

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Britanya

Medya Temsilcisi